

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria A

Warszawa, dnia 17 kwietnia 2018 r.

Pozycja 16

POSTANOWIENIE z dnia 11 kwietnia 2018 r. Sygn. akt K 7/17

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Mariusz Muszyński – przewodniczący
Grzegorz Jędrejek
Zbigniew Jędrzejewski
Leon Kieres
Julia Przyłębska – sprawozdawca,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 kwietnia 2018 r., wniosku grupy posłów o zbadanie zgodności:

- 1) art. 390 § 1 i 2 oraz art. 398¹⁷ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.) z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,
- 2) art. 390 § 1 i 2 oraz art. 398¹⁷ § 2 i 3 w związku z art. 398¹⁷ § 1 ustawy powołanej w punkcie 1 z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i z art. 178 ust. 1 Konstytucji,
- 3) art. 398⁹ § 1 pkt 1 ustawy powołanej w punkcie 1 z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa oraz z art. 45 ust. 1 Konstytucji,
- 4) art. 441 § 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, ze zm.) z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,
- 5) art. 441 § 3 i 5 w związku z art. 441 § 1 i 2 ustawy powołanej w punkcie 4 z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i z art. 178 ust. 1 Konstytucji,
- 6) art. 59 w związku z art. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1254, ze zm.) z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,
- 7) art. 15 § 1 pkt 3 oraz art. 187 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, ze zm.) w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1066, ze zm.) z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,
- 8) art. 187 § 2 i 3 w związku z art. 187 § 1 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i z art. 178 ust. 1 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072) umorzyć postępowanie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

I

1. We wniosku z 8 czerwca 2017 r. grupa posłów (dalej: wnioskodawca) wystąpiła do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności:

1) art. 390 § 1 i 2 oraz art. 398¹⁷ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, ze zm.; dalej: k.p.c.) z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,

2) art. 390 § 1 i 2 oraz art. 398¹⁷ § 2 i 3 w związku z art. 398¹⁷ § 1 k.p.c. z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i z art. 178 ust. 1 Konstytucji,

3) art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa oraz z art. 45 ust. 1 Konstytucji,

4) art. 441 § 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, ze zm.; dalej: k.p.k.) z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,

5) art. 441 § 3 i 5 w związku z art. 441 § 1 i 2 k.p.k. z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i z art. 178 ust. 1 Konstytucji,

6) art. 59 w związku z art. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1254, ze zm.; dalej: ustawa o SN) z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,

7) art. 15 § 1 pkt 3 oraz art. 187 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, ze zm., dalej: p.p.s.a.) w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1066, ze zm.; dalej: p.u.s.a.) z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,

8) art. 187 § 2 i 3 w związku z art. 187 § 1 p.p.s.a. z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i z art. 178 ust. 1 Konstytucji.

2. W piśmie procesowym z 5 lipca 2017 r. Rzecznik Praw Obywatelskich zgłosił udział w postępowaniu i przedstawił stanowisko, że:

1) art. 390 § 1 i 2 oraz art. 398¹⁷ § 1 k.p.c. są zgodne z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,

2) art. 390 § 1 i 2 oraz art. 398¹⁷ § 2 i 3 w związku z art. 398¹⁷ § 1 k.p.c. są zgodne z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 178 ust. 1 Konstytucji,

3) art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zgodny z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa oraz z art. 45 ust. 1 Konstytucji,

4) art. 441 § 1 i 2 k.p.k. jest zgodny z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,

5) art. 441 § 3 i 5 w związku z art. 441 § 1 i 2 k.p.k. jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 178 ust. 1 Konstytucji,

6) art. 59 w związku z art. 1 pkt 1 lit. b ustawy o SN jest zgodny z wynikającą z art. 2

Konstytucji zasadą określoności prawa,

7) art. 15 § 1 pkt 3 oraz art. 187 § 1 p.p.s.a. w związku z art. 3 § 2 p.u.s.a. jest zgodny z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,

8) art. 187 § 2 i 3 w związku z art. 187 § 1 p.p.s.a. jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 178 ust. 1 Konstytucji.

3. W piśmie procesowym z 6 lipca 2017 r. Prokurator Generalny wniósł o stwierdzenie, że:

1) a) art. 390 § 1 oraz art. 398¹⁷ § 1 k.p.c.,

b) art. 441 § 1 i 2 k.p.k.,

c) art. 59 w związku z art. 1 pkt 1 lit. b ustawy o SN,

d) art. 15 § 1 pkt 3 oraz art. 187 § 1 p.p.s.a. w związku z art. 3 § 2 p.u.s.a.

– rozumiane w ten sposób, że, gdy dana materia jest jednocześnie regulowana na poziomie konstytucyjnym i ustawowym, umożliwiają – odpowiednio – Sądowi Najwyższemu lub Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu, orzekającym w procedurze podejmowania uchwał wyjaśniających zagadnienia prawne, dokonywanie wykładni pojęć konstytucyjnych w oparciu o znaczenie pojęć zawartych w aktach rangi ustawy zwykłej – są niezgodne z zasadą demokratycznego państwa prawnego, określoną w art. 2 Konstytucji, w następstwie naruszenia art. 8 i art. 7 Konstytucji, są natomiast zgodne z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,

2) art. 390 § 2 k.p.c. jest zgodny z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa,

3) art. 390 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 398¹⁷ § 2 i 3 w związku z art. 398¹⁷ § 1 k.p.c. są zgodne z art. 45 ust. 1 i art. 178 ust. 1 Konstytucji oraz nie są niezgodne z art. 31 ust. 3 Konstytucji,

4) art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zgodny z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą określoności prawa oraz z art. 45 ust. 1 Konstytucji,

5) art. 441 § 3 i 5 w związku z art. 441 § 1 i 2 k.p.k. jest zgodny z art. 45 ust. 1 i art. 178 ust. 1 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 31 ust. 3 Konstytucji,

6) art. 187 § 2 i 3 w związku z art. 187 § 1 p.p.s.a. jest zgodny z art. 45 ust. 1 i art. 178 ust. 1 Konstytucji oraz nie jest niezgodny z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

4. W piśmie procesowym wnioskodawcy w sprawie o sygn. akt K 7/17 z 23 marca 2018 r. 24 posłów wycofało poparcie dla wniosku złożonego 8 czerwca 2017 r. Do pisma została załączona lista z podpisami.

II

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Art. 191 ust. 1 pkt 1 Konstytucji stanowi, że z wnioskiem o stwierdzenie zgodności ustawy z Konstytucją może wystąpić między innymi 50 posłów. Liczba posłów popierających wniosek może być większa, nie może być jednak mniejsza niż liczba ustalona w przepisie Konstytucji.

Wnioskodawcą w rozpoznawanej sprawie była grupa 67 posłów na Sejm VIII kadencji. W chwili wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego wnioskodawca miał zatem legitymację do zainicjowania postępowania przed Trybunałem.

2. W piśmie procesowym z 23 marca 2018 r. 24 posłów, zgodnie z załączoną do pisma listą z podpisami, wycofało swoje poparcie dla wniosku. Aktualnie wniosek jest zatem popierany przez 43 posłów.

3. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 8 czerwca 2011 r., sygn. K 3/09, OTK ZU nr 5/A/2011, poz. 39 (wydanym w pełnym składzie) oraz w postanowieniu z 15 października 2014 r., sygn. U 11/13, OTK ZU nr 9/A/2014, poz. 108, stwierdził, że wystąpienie do Trybunału polega nie tylko na złożeniu wniosku, ale też na popieraniu go do momentu wydania przez Trybunał orzeczenia w sprawie. Jeżeli na skutek wygaśnięcia mandatu jednego lub kilku sygnatariuszy wniosku lub wskutek wycofania podpisu liczba podmiotów popierających wniosek spadnie poniżej wymaganego konstytucyjnie minimum, wniosek przestaje być dopuszczalny (por. postanowienie TK z 12 listopada 1997 r., sygn. K 20/97, OTK ZU nr 3-4/1997, poz. 57).

4. Trybunał w obecnym składzie podtrzymuje powyższe stanowisko. W rozpatrywanej sprawie, w związku z wycofaniem podpisów przez 24 posłów, liczba posłów popierających wniosek spadła poniżej liczby określonej w Konstytucji jako minimalna liczba posłów popierających wniosek.

W konsekwencji grupa posłów, która zainicjowała postępowanie w sprawie o sygn. K 7/17, utraciła legitymację do występowania przed Trybunałem. Ze względu na brak uprawnionego podmiotu wydanie wyroku w niniejszej sprawie jest niedopuszczalne. Uzasadnia to umorzenie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072).

Z powyższych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.